

CLUB DE MUNTANYA DE L'ELIANA

335

DESCOBRIM EL PAIS

LA PENYA MIGJORN XIXONA

FITXA TÈCNICA

DATA EXCURSIÓ

27 de Maig de 2012

TRANSPORT

Autobus

HORA D'EIXIDA

8 del matí. Mercat de l'Eliana

DIFICULTAD ***

Pista, senders i pedreres.

DESNIVELL

de pujada 850 i de baixada 859 m.

DURACIÓ

6 hores 15,5 Km aproximadament

TERRENY I VEGETACIÓ

Muntanya i barranc. Matoll i aromàtiques.

COL·LABORADOR

Carles Gomez i Vicente Veintimilla

DISSENY I PUBLICACIÓ

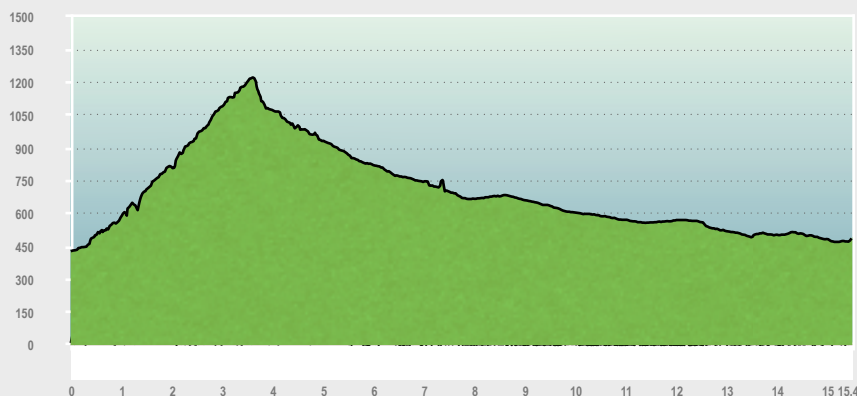
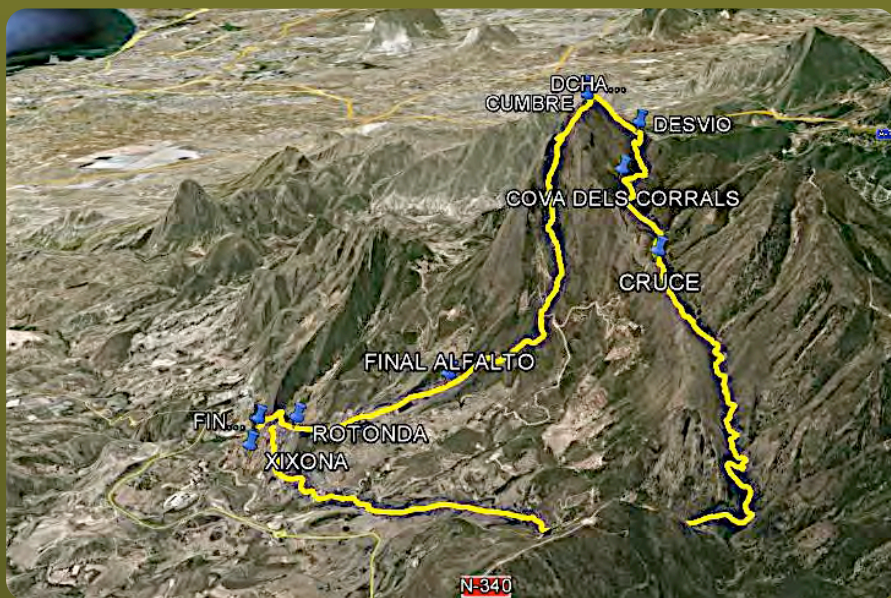
Club Muntanya L'Eliana

CARTOGRAFIA

846 (28-33) Ibi - 847(29-33) La Vila Joiosa.

EQUIP NECESSARI

Motxilla, capell, cantimplora, botes de muntanya, roba adequada, queviures, protector solar.

	Duració.	6h		Medi. Severitat del medi natural.	3
	Desnivell de pujada.	850m		Medi. Severitat del medi natural.	2
	Desnivell de baixada.	859m		Desplaçament. Dificultat al desplaçament.	3
	Distància horitzontal.	15,5km		Esforç. Quantitat d'esforç.	4
	Tipus de recorregut	circular			
	Pendent de neu possible	-		Escalada	-
	Pendent de neu molt probable	-		Ràpel	-

La ruta que hem preparat es configura en part pel sender PR CV-212, però buscant el no tornar-hi, ni tan sols parcialment pel mateix camí, s'ha trobat la forma d'enllaçar-la, per mitjà d'una traça que discorre per dalt de les crestes, baixant després per un preciós barranc, fins a enllaçar amb la senda PR CV-112, que de Vivens retorna a Xixona, aconseguint així una ruta totalment circular.

La Pena Migjorn es troba situada en les rodalies de la nostra ciutat torronera per excel·lència, Xixona, a la comarca de L'Alacantí, i la seua alçària és de 1.226 metres sobre el nivell del mar.

La ruta comença normalment al costat del barranc de la Font, per una senda escalonada, però degut a uns recents desprendiments de pedres de la muntanya, esta es troba tallada al pas per seguretat, així que la iniciarem per la part alta d'una urbanització contigua, fins a connectar amb el sender original.

Ací la ruta discorre per la vorera d'una antiga sèquia, fins a connectar amb el rocalls barranc, que després ens portarà per la part de darrere de la muntanya fins quasi el cim, on ens trobarem les ruïnes del castell (La Torre Grossa), al costat d'un parc, lloc idoni per a l'esmorzar, gaudint de tindre als nostres peus el paisatge urbà de teulades i edificis.

Continuarem la ruta uns 100 metres per la carretera CV-810 que es dirigeix cap a Tibi, i a la rotonda, després de creuar l'asfalt, ens desviarem a la dreta, per un camí al costat d'un alt mur. A partir d'ací ens endinsem per pistes forestals, alguna d'elles asfaltada, on no cap la pèrdua si seguim sempre les marques del nostre primer PR del dia, el 212. Trobarem cultius i cases de camp a un costat i a l'altre del camí, la majoria d'ametllers.

La serra de la Carrasqueta també serà la nostra companya de viatge, perquè en tot moment la tenim a l'abast dels ulls. Continuarem sempre ascendint de manera contínua per la pista, quan portem 2'5 km des de l'inic, ens trobarem amb una magnífica masia, i més endavant una desviació a l'esquerra amb una senda empedrada per la que continuarem pujant.

El camí està perfectament indicat i un poc abans d'arribar a la caseta del "Pi i la Pineta", ens trobarem amb un encreuament de camins, existint a partir d'ací dos opcions a consensuar:

A - Pujar a la Pena Migjorn pel camí més directe (2'25 km), amb fort desnivell, pel barranc del Choquero fins la carena, i un últim tram sobre roca nua, amb alguna grimpada i vistes al pati obert, el que pot fer la ruta més emocionant, donant-li una pinzellada d'aventura.

B - Seguir pel camí de la Cova dels Coralls, (4'25 km), amb menor pendent i que enllaça a mitjan camí amb el de tornada, pujant a la cima de la

penya per un empinat sender, el mateix que utilitzarem després per a baixar d'aquesta.

Si tots decideixen la mateixa opció, magnífic, i si no, s'ofereix la possibilitat de formar dos grups, de manera que tots puguem seguir camí fins el cim, sense sentir-se forçats, prenent una decisió lliure i particular que cadascú ha d'adoptar en funció del seu estat físic i anímic.

En qualsevol cas, tots arribarem a la cima (1.226 metres), que es troba totalment aïllada de la resta de muntanyes circumdants, pel que es constitueix en un privilegiat mirador per a guaitar cap al Sud (d'ací el seu nom). Si el dia és clar, podem gaudir de magnífiques vistes del Cabeçó d'or a l'Est i del Maigmó pel Sud-oest. També es pot observar el Puig-Campana i el Ponoig al Sud, entre moltes altres muntanyes.

Aquest és el punt més alt de la nostra ruta, des d'ací en avant tot és baixada. Trobarem prou indicacions al camí, havent de seguir de moment les del PR CV-212, cap a la Cova del Coralls, recorrent la serra del Cabeçó Redó i la Pena Roja. Després, en arribar a les ruïnes del corral de la Cova, amb el seu aljub derruït, abandonarem la senda i enfilarem la segona part de la ruta.

Amb un través pedregós i un descens de vegades fort, i només atenent a les fites de pedra i al nostre sentit d'orientació, arribarem al llit del Barranc de La Cova dels Coralls, interessant formació rocosa que recorrem en la seua totalitat, amb les seues desenfilades, els seus repetjons i els seus pedregars, per a admirar-les i gaudir, (portem 8,3 km).

Dins del barranc, s'aturarem una estona per menjar, a qualsevol de les moltes roques del seu llit, i en finalitzar els aproximadament 2 km que mesura el barranc, connectarem amb el sender PR CV-112, Xixona - Vivens, que enllaça amb el bonic barranc de Castalla, de grans pinars, carrasques i ginebres, amb les seues formacions rocoses als voltants.

Al passar per la Font de Roset (l'única amb aigua per beure), portarem ja 13 km. Sempre seguint les indicacions del PR, trobarem una carretereta per la qual seguirem uns pocs metres, per a posteriorment deixar-la a la dreta seguint les marques.

Entrarem dins Xixona per la part oposada a on iniciarem la ruta, ara sols ens falta creuar tot el poble, (xicoteta ciutat, pintoresca, prou desnivellada i tota plena de fonts), per així arribar fins al final de la ruta de hui, desitjant que l'hagueu gaudit de debò.

